

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Sveitarfélagið Árborg.

I. KAFLI

Um reglu, velsæmi og almennt öryggi á almannafæri.

1. gr.

Með almannafæri í samþykkt þessari er átt við götur, vegi, gangstéttir, gangstíga og svæði sem almenningi eru til afnota svo sem leikvelli, torg, bryggjur, íþróttavelli, útivistarsvæði, markaði o.fl.

Ákvæðin um almannafæri gilda einnig eftir því sem við á um aðra staði, sem opnir eru almenningi, svo sem kvikmyndahús, leikhús, söfn, veitingastaði, verslanir, leiktækjasali, bifreiðastöðvar, kvöldsölur o.fl.

2. gr.

Upphot, áflog, óspektir eða önnur háttsemi, sem raskar allsherjarreglu, mega ekki eiga sér stað á almannafæri, og ekki mega menn þyrpast þar saman ef það truflar umferð eða veldur vegfarendum öðrum óþægindum.

Enginn má sýna öðrum áreitni á almannafæri eða sýna þar af sér ósæmilega hegðun.

3. gr.

Lögreglustjóri getur bannað notkun hátalara, hljómf lutningstækja, hljóðfæra eða annars þess háttar á eða við almannafæri, ef ástæða er til að ætla að hún valdi ónæði eða truflun.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, að óþörfu, enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að sem veldur ónæði.

5. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, svo sem í eða við biðstöðvar almenningsvagna og leigubifreiða, miðasölur, skemmtistaði, verslanir og aðra afgreiðslustaði, skal mynda röð, þannig að þeir, sem fyrstir koma, fái fyrstir afgreiðslu.

6. gr.

Hver sá sem staddur er á almannafæri er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

Skylt er að hlýða fyrirmælum sem lögreglan gefur vegna umferðarstjórnar eða til þess að halda uppi reglu á almannafæri.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri eða í búningi sem misbýður almenningi eða getur raskað allsherjarreglu.

Lögreglan getur vísað þeim mönnum í burtu af almannafæri, sem með háttsemi sinni valda vegfarendum eða íbúum í nágrenninu ónæði.

7. gr.

Meðferð vatns við hvers konar þrif utandyra er óheimil nema í frostlausu veðri, ef það veldur rennsli á gagnstétt, gangstíg eða götu þannig að valdi hættu eða óþægindum. Glugga-þvottur utandyra er óheimill ef hætta er á því að vatn skvettist á vegfarendur.

Í götubrunna og göturæsi má ekki hella mengandi efnum svo sem spilliefnum og þess háttar efnum.

Eiganda eða umsjónarmanni húss er skylt að fjarlægja af húsi sínu snjó og grýlukerti, sem fallið geta niður og valdið hættu fyrir vegfarendur.

8. gr.

Öllum ber að gæta þess að ganga vel um á almannafæri og skemma þar ekki hluti sem ætlaðir eru til almenningsnota eða þrýði. Þetta á einnig við þann hluta af húsum og öðrum mannvirkjum sem staðsett eru á almannafæri.

Á slík mannvirki má ekki mála, teikna eða festa auglýsingar, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns.

Óheimilt er að reisa auglýsingaskilti á almannafæri nema með leyfi bæjaryfirvalda. Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigandi taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum og hreinsa vel, þar sem þær voru hafðar. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, ata út eða gera ólæsilegar á annan hátt.

9. gr.

Bæjarstjórn getur sett umgengnisreglur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opin svæði, enda séu reglurnar festar upp við innganginn eða á öðrum áberandi stað.

Þess skal gætt að troða ekki ræktaða bletti, grasreiti, blómabeð og limgerði á almannafæri og bannað er að slíta þar upp blóm eða annan gróður.

10. gr.

Tilkynna skal lögreglustjóra um fyrirhugaðar hópgöngur, útifundi, tónleika og aðrar útisamkomur í því skyni að hann geti gert viðeigandi ráðstafanir varðandi stjórnun umferðar.

Lögreglustjóri getur breytt gönguleið eða samkomustað telji hann það nauðsynlegt.

11. gr.

Meðferð skotvopna á almannafæri er bönnuð.

Óheimilt er á almannafæri að ganga með logandi blys eða kveikja í bálköstum nema með leyfi lögreglustjóra. Einnig skal leita leyfis lögreglustjóra til að halda flugeldasýningar.

Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkjagerðar má aðeins framkvæma með sérstöku samþykki lögreglustjóra og bera bæði verktaki og sá sem mannvirkið er unnið fyrir ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Þegar ætla má að sprengingavinna geti valdið íbúum í nálægri byggð ónæði skal gera þeim viðvart. Þeir sem annast um meðferð sprengiefnis skulu gæta ákvæða reglugerðar um sprengiefni nr. 684/1999.

12. gr.

Enga atvinnu, sem tálmar umferð, má reka á almannafæri.

Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi bönnuð með þeim undanþágum sem hér greinir: Blöð, bæklingar, aðgöngumiðar, happdrættismiðar, merki og annað þessu skylt.

Bæjarstjórn getur veitt leyfi til vörusölu á torgum og öðrum stöðum, enda séu fyrirmæli laga um verslunarleyfi nr. 28/1998 og önnur ákvæði laga því ekki til fyrirstöðu, að slík leyfi

séu veitt. Skal leyfi bæjarstjórnar bundið við ákveðnar vörutegundir og er heimilt að setja fyrir leyfinu þau skilyrði, sem talin eru nauðsynleg.

Áður en leyfi er veitt til staðsetningar verslunar eða umboðssölu með notuð ökutæki skal leita umsagnar bæjarstjórnar hvað varðar staðsetningu.

13. gr.

Atvinnustarfsemi í íbúðarhverfum er óheimil. Bæjarstjórn getur þó heimilað þar minni háttar starfsemi, svo fremi að tryggt sé að slíkt leiði ekki af sér ónæði eða truflun gagnvart íbúum. Slíkt leyfi skal ekki veitt til lengri tíma í senn en fjögurra ára og er bundið við nafn leyfishafa. Brjótí leyfishafi gegn ákvæðum þessarar greinar eða reksturinn þykir ekki fara vel úr hendi getur bæjarstjórn afturkallað leyfið með þriggja mánaða fyrirvara.

Atvinnurekstri í húsnæði, sem liggur að íbúðarbyggð, skal jafnan haga þannig, að ekki hljótist ónæði eða truflun fyrir þá sem næstir búa. Gildir þetta jafnt um starfsemina sjálfa, sem og umferð sem af henni hlýst.

Bæjarstjórn getur sett sérstakar reglur um atvinnustarfsemi í íbúðarhverfum.

14. gr.

Ekki má gera jarðrask, svo sem skurði í gangstéttir, götur eða torg sveitarfélagsins, nema með leyfi bæjarstjórnar. Að verki loknu skal færa það í samt lag, sem raskað var. Þegar gerður er skurður í gangstétt, skal sá, sem verkið vinnur, sjá um að tryggja öryggi gangandi vegfarenda og annarra, svo sem með því að sjá fyrir göngubrautum og tryggja að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann, svo sem með ljósum, glitmerkjum o.þ.h. þegar dimmt er. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi verði.

Lögreglustjóri gerir þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götu að nokkru eða öllu leyti meðan á verki stendur eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Einnig getur hann ákveðið að skurðir í götur séu byrgðir og uppgröftur fjarlægður, þannig að umferð sé óhindruð um göturnar á þeim tíma, sem ekki er unnið, svo sem að næturlagi og um helgar. Þá getur lögreglustjóri, ef hann telur framkvæmdirnar dragast um of, látið setja í samt lag það, sem raskað var, á kostnað þess, sem verkið átti að vinna. Lögreglustjóri skal með hæfilegum fyrirvara skora á þann, sem verkið átti að vinna, að bæta úr því sem raskað hefur verið, áður en úrbætur verða framkvæmdar á kostnað viðkomandi.

15. gr.

Þegar hús er byggt, rífið, endurbyggt eða flutt, er eiganda og/eða verktaka skylt að haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri gefur, til að forðast farartálma, hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Húseigendum eða umráðamönnum húseigna er skylt að hlíta fyrirmælum bæjarstjórnar um frágang girðinga o.þ.h. sem liggja að almannafæri. Einnig er húsráðendum skylt að snyrta allan gróður, þ.m.t. trjágróður, sem liggur að almannafæri þannig að umferð vegfarenda sé óhindruð. Gróður, svo sem tré, runnar o.s.frv., skulu ekki skaga út í eða út yfir gangstéttar, gangstíga eða götur, þó er heimilt að þau skagi út yfir, ef hæð þeirra er að minnsta kosti 2,8 metrar yfir gangstétt eða gangstíg og 4,0 metrar yfir götu. Bæjarstjórn getur sett nánari reglur um skerðingu gróðurs. Hlíti húseigandi eða lóðarhafi ekki fyrirmælum bæjarstjórnar um frágang samkvæmt þessari grein er heimilt að láta vinna verkið á hans kostnað enda sé honum tilkynnt um það með hæfilegum fyrirvara. Girðingar sem hafa verið reistar vegna mannvirkjagerðar, skal fjarlægja, þegar þeirra er ekki lengur þörf.

Þegar hús eða annað mannvirki brennur eða það er flutt brott, án þess að annað sé byggt í staðinn, er eiganda þess skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi af því hætta, óþrifnaður eða óþryði.

16. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við smíðar eða viðgerðir á húsum eða öðrum mannvirkjum skal gera nægilega traustan og öruggan.

Enda á steypustyrktarjárnri má ekki láta standa bera upp í loftið á húsagrunnum eða byggingum þannig að börn eða aðrir geti hlotið skaða af. Beygja skal endana niður.

Heimilt er lögreglustjóra eða byggingaryfirvöldum að gera viðeigandi öryggisráðstafanir hér að lútandi samkvæmt lögum og reglugerð um öryggisbúnað á vinnustöðum.

Vinnupallar, sem valdið geta hættu fyrir umferð á gangstéttum eða götum, er einungis heimilt að reisa með leyfi lögreglustjóra. Slíkir vinnupallar skulu fjarlægðir innan tiltekins tíma eða þegar lögregla krefst þess.

Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott, eða þess háttar skulu vera nægilega traustir. Við fjölfarnar götur skal vörður standa við stiga meðan á verki stendur. Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt er orðið.

Áhöld sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru við hús, sem liggja við alfaraveg, skulu vera nægilega traust. Ef slík áhöld eru skilin eftir á vinnustað þegar vinnustaður er yfirgefinn skal ganga frá þeim á tryggilegan hátt svo að ekki hljótist af slys eða hætta fyrir vegfarendur.

Brot gegn ákvæðum þessarar greinar eða fyrirmælum lögreglunnar hér að lútandi eru á ábyrgð þess sem verkið vinnur eða annast eða, ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

17. gr.

Enginn má án leyfis húsráðanda láta fyrir berast á lóðum hans. Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast þar við ef hún telur að það valdi óþægindum eða hættu.

Óheimilt er að fara í híbýli manna í söluerindum, ef húsráðandi leggur við því bann.

18. gr.

Óheimilt er að fleygja rusli eða öðru þess háttar á almannafæri, nema í þar til gerð ílát. Enginn má fleygja rusli eða öðru þess háttar á lóð annars manns. Hver sem það gerir skal flytja óhreinindin tafarlaust á brott á sinn kostnað.

II. KAFLI

Um ökutæki, umferð o.fl.

19. gr.

Afgreiðslu leigubifreiða og almenningsvagna má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fenginni umsögn lögreglustjóra.

20. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það sem hindrar almenna umferð eða veldur hættu. Á götum sveitarfélagsins má ekki hindra umferð með skemmtunum eða leikjum.

Eigendur og/eða umráðamenn stórra vinnuvéla eða bifreiða, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga sem eru 2,5 tonn að eigin þyngd eða þyngri og fólksflutningabifreiða sem flytja 10 farþega eða fleiri, skulu tryggja að slíkum tækjum sé ekki lagt á götum, einkalóðum í

íbúðarhverfum eða almenningsbifreiðastæðum bæjarins, nema þau séu til þess ætluð. Bann þetta gildir einnig um hvers konar vinnuvélar og dráttarvélar án tillits til þunga þeirra.

Bæjarstjórn getur veitt undanþágu frá banni þessu og skal þá afmarka og merkja sérstaklega þá staði, sem undanþágan nær til. Undanþágan getur auk staðsetningar náð til ákveðinna tímabila.

21. gr.

Lögreglustjóri getur bannað stöðu hjólhýsa, fellihýsa, báta, hestaflutningavagna og þess háttar tækja á götum og almennum bifreiðastæðum, sem þykja valda íbúum ónæði.

Heimilt er að flytja í burtu og taka í vörslu lögreglu skráningarskyld vélknúin ökutæki, sem standa án skrásetningarnúmera á götum og almennum bifreiðastæðum.

Tilkynna skal skráðum eiganda og/eða umráðamanni um flutninginn með sannanlegum hætti og ber hann kostnað vegna flutningsins og vörslu ökutækisins.

22. gr.

Óheimilt er að láta aflvél kyrrstæðra bifreiða eða vinnuvéla ganga að óþörfu, svo komast megi hjá loftmengun og hávaða á almannaferi, eða þar sem ætla má að slíkt geti valdið óþægindum.

23. gr.

Bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð stórvirkra vinnuvéla, vörubifreiða eða annarra ökutækja á einstökum götum, ef slík umferð er álitin hættuleg eða til sérstakra óþæginda fyrir aðra umferð eða íbúa og skal sú ákvörðun tilkynnt lögreglustjóra.

24. gr.

Á og við götur eða vegi þar sem hætta stafar af má ekki gera rennibrautir, renna sér á skíðum, hjólaskautum, hjólabrettum, skautum, sleðum eða iðka leiki, skemmtanir eða íþróttir þannig að hætta eða umferðartruflun geti hlotist af. Einnig er bannað að hanga í bifreiðum, dráttarvélum, vögnum eða öðrum farartækjum sem eru á ferð eða festa við þau sleða, handvagn eða annað sem óþægindum eða hættu getur valdið.

Lögreglustjóri getur heimilað skíða-, sleða- eða rennibrautir á alfararvegi og skulu þeir vegir sérstaklega merktir sem leik- eða sleðagötur. Þar mega ekki aðrir fara með ökutæki en íbúar gatnanna eða menn í erindum þeirra og skal þá ítrustu varúðar og tillitssemi gætt.

25. gr.

Allur akstur vélknúinna torfærutækja, svo sem fjórhjóra og vélsleða og sambærilegra tækja, er bannaður í þéttbýli í sveitarfélaginu og á öðrum þeim svæðum þar sem slíkt kann að vera auglýst sérstaklega. Þó skal eigendum slíkra ökutækja í undantekningartilvikum og þegar aðstæður leyfa heimilt að aka út úr þéttbýlinu stystu leið og til baka aftur að lokinni ferð. Sama á einnig við um eldsneytistöku. Við slíkan akstur í þéttbýli skal gæta ítrustu varkárni og haga honum þannig að ekki stafi af hætta eða ónæði fyrir íbúa. Hámarkshraði torfærutækja við þessar aðstæður skal vera 30 km á klukkustund.

Undanþágu frá þessari grein hafa hjálpar- og björgunarsveitir í neyðartilvikum svo og þeir einstaklingar, sem vegna fötlunar sinnar komast ekki ferða sinna nema á slíkum farartækjum.

26. gr.

Þeir sem flytja farm um götur sveitarfélagsins skulu gæta þess vandlega að ganga þannig frá farminum að ekki valdi óþrifum. Valdi flutningur, ferming eða afferming óþrifum á almannafæri er stjórnanda flutingatækisins skylt að hreinsa það upp þegar í stað.

III. KAFLI

Umferð um Ölfusá og önnur vatnasvæði í sveitarfélaginu.

27. gr.

Umferð skipa, báta og annarra vatnafarartækja er bönnuð á Ölfusá frá landamörkum Hraungerðishrepps og Árborgar í austri að Kaldaðarneslandi í vestri nema með leyfi lögreglustjóra.

28. gr.

Ef ís á sjó eða vötnum þykir ekki nógu traustur getur lögreglustjóri bannað alla umferð um hann.

IV. KAFLI

Um veitingastaði, skemmtanahald o.fl.

29. gr.

Bæjarstjórn setur reglur um opnunartíma veitingastaða og getur takmarkað opnunartíma. Við ákvörðun um opnunartíma getur bæjarstjórn litið til flokkunar veitingastaða samkvæmt lögum um veitinga- og gististaði svo og staðsetningar viðkomandi veitingastaðar.

Heimilt er bæjarstjórn að banna starfsemi tiltekinna flokka veitingastaða á afmörkuðum svæðum samkvæmt nánari ákvörðun bæjarstjórnar.

Um opnunartíma verslana og annarra þjónustufyrirtækja fer samkvæmt lögum er gilda á hverjum tíma eða reglum sem settar eru samkvæmt þeim. Bæjarstjórn getur þó takmarkað opunar- eða þjónustutíma hjá einstökum aðilum ef starfsemin veldur nágrönnum eða vegfarendum ónæði.

30. gr.

Veitingastaði er heimilt að hafa opna frá kl. 06.00 til kl. 03.00. Allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað skulu hafa farið út eigi síðar en hálfri stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum veitingar á hvaða tíma sem er, ef þeir hafa náttstað í veitingahúsinu eftir lokunartíma.

Heimill er rekstur heimsendingarþjónustu allan sólarhringinn.

31. gr.

Óheimilt er að selja börnum og unglingum yngri en 14 ára aðgang að leiktækjastofum. Miða skal við fæðingarár. Starfsmenn leiktækja- og spilastofa skulu hafa náð fullum 18 ára aldri. Bæjarstjórn ákveður heimilaðan opnunartíma slíkra staða.

32. gr.

Hver sá sem rekur veitinga- eða gististað, kvikmyndahús, leikhús eða annað samkomuhús eða heldur almenna skemmtun eða sýningu, skal sjá um að allt fari þar vel fram og starfsemin valdi ekki nágrönnum eða vegfarendum ónæði.

Slík starfsemi skal háð sérstöku eftirliti og er lögreglunni heimilt að fara um samkomusali og önnur húsakynni, sem gestir eiga aðgang að.

Á öllum gististöðum skal haldin nákvæm gestaskrá og skal skráin varðveitt í a.m.k. 12 mánuði, sbr. nánari reglur um veitinga- og gististaði skv. lögum nr. 67/1985 um veitinga- og gististaði og reglugerð nr. 288/1987 um veitinga- og gististaði.

Þar sem heimilt er að sýna nektardans á skemmtistað (nektardansstað), skal tryggt að sýning fari fram í rúmgóðu húsnæði og er sýnendum óheimilt að fara um meðal áhorfenda. Hvers konar einkasýningar eru óheimilar.

33. gr.

Enginn má reka spilakassa, leiktæki eða þess háttar starfsemi gegn borgun nema með leyfi lögreglustjóra að fenginni umsögn bæjarstjórnar. Leyfi skal ekki veitt til lengri tíma í senn en fjögurra ára. Það skal bundið við nafn leyfishafa og rekstur á tilteknum stað. Lögreglustjóri ákveður gjald fyrir leyfið, sem greiðist árlega.

Ef leyfishafi brýtur gegn ákvæðum greinar þessarar eða þeim skilyrðum sem starfseminni eru sett, getur lögreglustjóri svipt hann leyfinu, enda hafi leyfishafi ekki sinnt áminningu um úrbætur.

Starfsemi samkvæmt 1. mgr. má reka frá kl. 09.00 til 23.30.

34. gr.

Skemmtun sem aðgangur er seldur að, svo sem tónleikar, útihátíðir o.þ.h. má eigi halda nema að fengnu leyfi lögreglustjóra. Sama gildir um skemmtun sem fram á að fara á almennum skemmtistað, félagsheimili eða veitingahúsi og skemmtun á að standa lengur en til kl. 23.30.

Forstöðumenn skemmtana skulu tilkynna lögreglustjóra hvar og hvenær skemmtun skal halda að jafnaði með einnar viku fyrirvara.

Í leyfi lögreglustjóra skal kveðið á um aldurstakmark ungmenna að skemmtun. Miða skal við fæðingarár en ekki fæðingardag.

35. gr.

Almennt skilyrði fyrir skemmtanaleyfi skal vera að sá sem fyrir skemmtun stendur ábyrgist að á skemmtun sé haldið uppi fullnægjandi dyravörslu og eftirliti að mati lögreglustjóra.

Lögreglustjóri getur bundið skemmtanaleyfi því skilyrði að eigi annist aðrir dyravörslu að skemmtun en hann samþykkir. Ennfremur getur lögreglustjóri bundið skemmtanaleyfi því skilyrði að sá sem fyrir skemmtun stendur geri þær ráðstafanir aðrar til að halda þar uppi reglu, öryggi og velsæmi sem lögreglustjóri telur fullnægjandi.

36. gr.

Hlutverk dyravarða er m.a. að hafa eftirlit með reglum um lokunartíma og slit skemmtunar, leyfðan gestafjölda, aldur gesta og meðferð áfengis. Skulu þeir og aðrir eftirlitsmenn að öðru leyti halda uppi lögum og reglu á skemmtun og er þeim í því skyni heimilt að vísa af skemmtun þeim sem brjóta gegn settum reglum eða óspektum valda og kveðja sér til aðstoðar við störf sín hvern þann sem þeir óska.

Dyraverðir og aðrir eftirlitsmenn á skemmtun skulu að jafnaði bera einkennisklæði eða annað auðkenni sem sá er fyrir skemmtun stendur eða forstöðumaður samkomustaðar leggur til.

37. gr.

Lögreglustjóri getur enn fremur bundið skemmtanaleyfi því skilyrði að lögreglumenn verði á skemmtistað. Skulu þeir einkum halda uppi lögum og reglu við skemmtistað og í næsta nágranni hans, þ. á m. hafa eftirlit með og greiða fyrir umferð að og frá staðnum. Lögreglumenn skulu að jafnaði því aðeins fara inn á skemmtistað að þeir séu kvaddir þangað af forstöðumanni skemmtunar eða dyravörðum eða þeim þyki að öðru leyti ástæða til þess vegna eftirlits.

Þegar um er að ræða útisamkomur skulu lögreglumenn þó annast löggæslu á samkomu-svæðinu.

Lögreglustjóri ákveður hverju sinni hve margir lögreglumenn skulu vera á skemmtistað og kveður nánar á um framkvæmd löggæslunnar. Hann ákveður m.a. hvenær lögreglumenn skulu mæta á skemmtistað og skulu þeir dvelja þar uns skemmtun er lokið. Lögreglumenn skulu að jafnaði eigi yfirgefa skemmtistað fyrir en gestir eru farnir af staðnum.

38. gr.

Nú telur lögreglumaður sem annast löggæslu á skemmtistað reglu á skemmtun þannig að eigi sé fært að halda henni áfram og er honum þá heimilt að ákveða að skemmtun skuli slitið. Er gestum þá skylt að yfirgefa skemmtistaðinn.

39. gr.

Lögreglustjóri skal, ef hann sér ástæðu til, boða til fundar með forstöðumönnum samkomustaða í umdæminu. Á þeim fundi skal rætt um það á hvern hátt þess verði best gætt að skemmtanir þær sem haldnar verði í umdæminu fari sómasamlega fram.

40. gr.

Lögreglustjóri getur bannað þeim mönnum aðgang að skemmtunum í umdæmi sínu sem ítrekað hafa hagað sér ósæmilega á skemmtunum.

Lögreglustjóri skal tilkynna forstöðumönnum samkomustaða um slíkt bann og er þá óheimilt að veita hlutaðeigandi mönnum aðgang að skemmtunum.

41. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að gefa út almennt skemmtanaleyfi fyrir veitingastað þar sem skemmtanir fara reglubundið fram, enda skuldbindi forstöðumaður veitingastaðarins sig til að hlíta að öðru leyti reglum undanfarandi greina. Jafnframt skuldbindi forstöðumaður veitingastaðarins sig til að hlíta reglum um greiðslu eða tryggingu fyrir greiðslu kostnaðar vegna ráðstafana sem lögreglustjóri gerir, sbr. 44. gr.

42. gr.

Almennt skemmtanaleyfi fyrir veitingastað má gefa út fyrir allt að einu ári í senn. Fyrir veitingastað sem starfað hefur í tvö ár samfleytt er heimilt að gefa út leyfi fyrir allt að fjórum árum í senn.

Lögreglustjóri getur afturkallað almennt skemmtanaleyfi um lengri eða skemmri tíma, svo sem

- a) ef regla er eigi nægilega góð
- b) ef brotnar eru reglur sem um reksturinn gilda, og
- c) ef sérstakar ástæður mæla gegn því að skemmtun fari fram.

43. gr.

Lögreglustjóri ákveður hvenær skemmtun skal slitið. Um slit á skemmtun sem fram fer á veitingastað sem leyfi hefur til áfengisveitinga samkvæmt áfengislögum, nr. 75/1998, fer þó eftir ákvörðun bæjarstjórnar.

44. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að binda skemmtanaleyfi því skilyrði að lögreglumenn verði á skemmtistað og jafnframt að leyfishafi greiði kostnað af þeirri löggæslu.

Sá sem fyrir skemmtun stendur skal greiða kostnað vegna ráðstafana sem lögreglustjóri ákveður samkvæmt 35. og 37. gr. og kostnað vegna greinar þessarar. Getur lögreglustjóri krafist þess að sá sem fyrir skemmtun stendur greiði þann kostnað fyrirfram eða setji tryggingu fyrir greiðslu kostnaðar sem hann metur gilda.

Laun og ferðakostnaður dyravarða og annarra eftirlitsmanna sem lögreglustjóri áskilur samkvæmt 35. gr. greiðir sá sem fyrir skemmtun stendur, eftir atvikum samkvæmt reikningi lögreglustjóra. Annan kostnað vegna ráðstafana samkvæmt þeirri grein greiðir sá sem fyrir skemmtun stendur.

Kostnaður vegna löggæslu á skemmtistað samkvæmt 1. mgr. 37. gr. greiðist úr ríkissjóði af viðkomandi lögreglustjóra.

Sá sem fyrir skemmtun stendur skal endurgreiða lögreglustjóra þann kostnað er leiðir af aukinni löggæslu vegna skemmtunar umfram það sem eðlilegt má telja. Skal við það miða að í nágenni skemmtistaðar séu að jafnaði tiltækir tveir lögreglumenn við almenn löggæslustörf sem ríkissjóður ber allan kostnað af.

Þegar gestum er heimill aðgangur að skemmtun eftir kl. 23.30 skal sá sem fyrir skemmtun stendur endurgreiða allan löggæslukostnað. Ríkissjóður skal þó bera ferðakostnað lögreglumanna. Að jafnaði skal eigi endurkrefja kostnað vegna löggæslu lengur en sem nemur einni klukkustund eftir að skemmtun lýkur.

V. KAFLI

Um götuspjöld og húsnúmer.

45. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp skilti með þeim, þar sem þurfa þykir, svo sem við gatnamót og á fasteignir.

Húseigendur skulu merkja hús sín með húsnúmeri og eftir atvikum bókstöfum, á götuhlið eða öðrum áberandi stað, vegfarendum og þjónustuaðilum til glöggvunar.

VI. KAFLI

Um útivistartíma barna og ungmenna.

46. gr.

Um útivistartíma barna og ungmenna gilda ákvæði barnaverndarlaga, nr. 80/2002.

VII. KAFLI

Um dýrahald og lausagöngu búfjár.

47. gr.

Hundahald er bannað í þéttbýli. Undanþágur skulu aðeins veittar samkvæmt staðfestri samþykkt um hundahald í þéttbýli, nr. 772, frá 10. nóvember 1999.

48. gr.

Kattahald í sveitarfélaginu sætir takmörkunum samkvæmt staðfestri samþykkt um kattahald, nr. 726, frá 22. september 2003.

49. gr.

Hænsni og aðra alifugla má ekki hafa í þéttbýli.

50. gr.

Lausaganga búfjár er bönnuð innan þéttbýlismarka á Eyrarbakka, Selfossi og Stokkseyri í Sveitarfélaginu Árborg, sbr. 8. gr. samþykktar um búfjárhald frá 19. desember 2001. Um lausagöngu búfjár fer samkvæmt vegalögum og lögum um búfjárhald, forðagæslu o.fl.

VIII. KAFLI

Um refsingar, kostnað o.fl.

51. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Sveitarfélagið Árborg. Ber að túlka hana með hliðsjón af gildandi lögum og reglum hverju sinni, s.s. almennum hegningarlögum, skipulags- og byggingarlögum, lögum um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit o.fl.

Brot gegn lögreglusamþykkt þessari varðar sektum, sbr. ákvæði 6. gr. laga nr. 36/1988 um lögreglusamþykktir, ef ekki liggur fyrir þyngri refsing samkvæmt lögum. Um mál sem varða brot gegn lögreglusamþykktinni skal fara samkvæmt lögum um meðferð opinberra mála, nr. 19/1991.

52. gr.

Láti einhver það ógert sem er skylda hans samkvæmt lögreglusamþykkt þessari eða reglum settum samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hindra að vanrækslan valdi tjóni. Kostnaður við slíkar aðgerðir greiðist af þeim sem ábyrgðina ber. Hið sama gildir um kostnað af ráðstöfunum til að hindra fyrirhugaða athöfn eða stöðva athöfn sem ekki er að fullu lokið, en bönnuð er í samþykktinni eða samkvæmt henni. Sé sá sem slíka ábyrgð ber ófær um að greiða kostnaðinn þá greiðist hann úr ríkissjóði.

53. gr.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Sveitarfélagsins Árborgar hefur samið og samþykkt með heimild í lögum nr. 36/1988, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt falla niður lögreglusamþykkt fyrir Selfoskaupstað, nr. 195, 13. mars 1981, sbr. samþykkt nr. 192, 11. apríl 1984, lögreglusamþykkt fyrir Eyrarbakkahepp, nr. 201, 30. apríl 1990 og lögreglusamþykkt fyrir Stokkseyrarhepp, nr. 200, 26. apríl 1991.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 12. janúar 2004.

Björn Bjarnason.

Kristrún Kristinsdóttir.